ការណែនាំ
សម្រាប់អ្នកអប់រំ

អំពើជួញដូរមនុស្ស ជាសកល

អំពើជួញដូរមនុស្សគឺជាការគំរាមកំហែងមួយប្រឆាំងនឹងមនុស្សជំនាន់ក្រោយរបស់ពួកយើង ដែលជះឥទ្ធិពលដល់កុមារនិងយុវជនរបស់យើង។ វាជាការពិត វាជាការលាក់បាំង ហើយវាកើតឡើងនៅក្នុងសហគមន៍ និងសាលារៀនរបស់ពួកយើង។ យើងដឹងថាគ្មានសហគមន៍ណា(ទីក្រុង ជនបទ ឬជាយក្រុង) គ្មានសាលារៀនណា ក្រុមសេដ្ឋកិច្ចសង្គមណា ឬប្រជាសាស្រ្តនិស្សិតណាដែលមានភាពស៊ាំទៅនឹងអំពើជួញដូរមនុស្សទេ។

គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់ អ្នកបង្រៀន

តើអំពើជួញដូរមនុស្សជាអ្វី ?

អំពើជួញដូរមនុស្សគឺជាការជ្រើសរើស ការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់រាងកាយ ព្រមទាំងកម្លាំងពលកម្មរបស់មនុស្សតាមរយៈការប្រើកម្លាំង ការគំរាមគំហែង ការក្លែងបន្លំ ឬការបង្ខិតបង្ខំជាដើម។ វាគឺជាទាសភាពសម័យទំនើប និងជះឥទ្ធិពលដល់បុរស ស្ត្រី និងកុមាររាប់លាននាក់នៅជុំវិញពិភពលោក។ វាថែមទាំងកើតឡើងក្នុងសហគមន៍របស់យើង។កុមារមានអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំដែលត្រូវបានជំរុញឱ្យធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទនោះគឺជាជនរងគ្រោះ ដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស យោងទៅតាមច្បាប់ប្រទេសកម្ពុជាបើទោះបីជាការនោះកើត ឡើងដោយមានការគំរាមគំហែង ការកេងបន្លំ ឬការបង្ខិតបង្ខំក៏ដោយ។ [1]

- ជនរងគ្រោះដោយអំពើញដូរមនុស្ស១ក្នុងចំណោម៤នាក់នៅទូទាំងពិភកលោកគឺជាកុមារ។ [2]
- ទូទាំង២៥រាជធានី និងខេត្តបានរាយការណ៍អំពីករណីនៃការជួញដូរមនុស្សក្នុងឆ្នាំ២០១៩។

តើអ្វីជាការកេងប្រវ័ញ្ចកុមារតាមប្រព័ន្ធអនឡាញ ?

ការកេងប្រវ័ញ្ចកុមារតាមប្រព័ន្ធអនឡាញគឺជាការបញ្ចុះបញ្ចូលអនីតិជន(នរណាម្នាក់អាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ)ដើម្បីផលិតរូបភាពនៃការរំលោភបំពានផ្លូវភេទលើកុមារ (CSAM) ឬវីដេអូរបស់ពួកគេ ឬឱ្យកុមារចូលរួមក្នុងការផ្សាយផ្ទាល់នូវវីដេអូពាក់ព័ន្ធនឹងផ្លូវភេទមិនថាវីដេអូនោះត្រូវបានរក្សាទុក ឬអត់នោះទេជារឿយៗជនល្មើសនឹងរៀបចំកុមារឱ្យចូលរួមក្នុងការប្រព្រឹត្តបែបនេះដោយបង្កើតទំនាក់ទំនងផ្លូវចិត្តជាមួយកុមារដើម្បីទទួលបានការជឿទុកចិត្ត ជាមួយគោលដៅចុងក្រោយនៃការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទទម្រង់ផ្សេងទៀតនៃការកេងប្រវ័ញ្ចកុមារតាមប្រព័ន្ធអនឡាញរួមមាន៖

- **Sextortion**: គឺជាការផ្ញើសារទៅនរណាម្នាក់ដើម្បីឱ្យពួកគេបង្កើត ឬចែករំលែករូបភាពផ្លូវភេទ ឬវីដេអូផ្លូវភេទរបស់ពួកគេ។
- ការទាក់ទាញ៖ គឺជាការបញ្ចុះបញ្ចូលកុមារឱ្យចូលរួមក្នុងសកម្មភាពផ្លូវភេទ។
- ការកាន់កាប់ ការចែកចាយ និងការទទួលសម្ភារៈរំលោភបំពានផ្លូវភេទកុមារ៖ ការកាន់កាប់ ការទទួល ឬការចែកចាយរូបភាពនៃការរំលោភបំពានផ្លូវភេទលើកុមារមិនថាទទួលបានដោយមានការចាត់ចែង ឬអត់ ជាលទ្ធផលវានឹងបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់កុមារតាមរយៈការមើលឃើញអ្វីៗដែលមាននៅក្នុងសម្ភារៈនៃការរំលោភបំពានផ្លូវភេទលើកុមារ។

តើនរណាខ្លះដែលកំពុងប្រឈមមុខនឹងហានិភ័យ ?

មនុស្សគ្រប់រូប គ្រប់វ័យ គ្រប់ភេទ គ្រប់សញ្ជាតិ ឬជាតិសាសន៍អាចក្លាយជាជនរងគ្រោះកុមារខ្លះបានបង្ហាញថាមានកត្តាហានិភ័យខ្ពស់នៃការចាប់ផ្តើមធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើជួញដូរ ឬការកេងប្រវ័ញ្ច។

---

[1] *Victims of Trafficking and Violence Protection Act of 2000 (TVPA), Pub. L. No. 106-386, 103(8)(A), 114 Stat. 1470 (2000), 22 U.S.C.A. 7102(8)(A).*

[2] *International Labor Organization, Profits and Poverty: The Economics of Forced Labour (Geneva, 2017) https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---dgreports/---dcomm/documents/publication/wcms_575479.pdf*

គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់ អ្នកបង្រៀន

កត្តាប្រឈមរបស់យុវវ័យ៖

- ការស្នាក់នៅក្រៅផ្ទះ (យុវជនគ្មានផ្ទះសម្បែង ឬយុវវ័យរត់ចេញពីផ្ទះ)។
- កុមារមកពីគ្រួសារដែលមានលំនៅដ្ឋានមិនទៀងទាត់ឬមិនមានសុវត្ថិភាព ឬគ្មានឪពុកម្ដាយគិតគូរ។
- យុវជនចំណាកស្រុក ឬចាប់កំណើតនៅបរទេស។
- យុវជនដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណក្នុងក្រុម LGBTQ+។
- កុមារពាក់ព័ន្ធនឹងប្រព័ន្ធសុខមាលភាពកុមារ។
- កុមាររស់នៅក្នុងភាពក្រីក្រ។
- កុមារជាជនជាតិភាគតិច។
- សិស្សដែលមានបញ្ហាផ្នែកសុខភាព។
- កុមារដែលត្រូវបានគេរំលោភបំពាន(ផ្លូវភេទ រាងកាយ ផ្លូវអារម្មណ៍ឬ ផ្លូវចិត្ត)។
- កុមារដែលមានការរៀនសូត្រ ឬ ពិការភាពរាងកាយ ឬពន្យារពេល។
- សិស្សដែលខ្វះការគាំទ្រផ្នែកសង្គម។
- កុមារដែលចង់នៅដាច់ឆ្ងាយពីគេ ឬ មានការឱ្យតម្លៃលើខ្លួនឯងតិចតួច។
- យុវជនដែលធ្លាប់ទទួលរងនូវការរំលោភបំពានផ្នែកសារធាតុញៀន ឬស្រវឹង។
- កុមារដែលមានការគាំទ្រមិនគ្រប់គ្រាន់ ឬ មានប្រាក់ចំណូលទាប។
- យុវជនដែលខ្វះឱកាស ឬមានអារម្មណ៍អស់សង្ឃឹមអំពីការសម្រេចក្ដីសុបិន្តរបស់ពួកគេ។
- យុវជនដែលបានចូលរួមក្នុងឥរិយាបទប្រថុយប្រថានរួចទៅហើយ (គ្រឿងញៀន គ្រឿងស្រវឹង ការរួមភេទ ។ល។)

តើការអប់រំគឺជាគន្លឹះនៃក្នុងការលុបបំបាត់ការជួយដូរមនុស្សយ៉ាងដូចម្ដេច ?

ប្រព័ន្ធផ្លូវការរបស់សាលាផ្ដល់នូវឱកាសដ៏ល្អបំផុតដើម្បីឈានដល់ និងមានឥទ្ធិពលលើសិស្សភាគច្រើនទាន់ពេលវេលាផ្ដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេទទួលបានការហ្វឹកហ្វឺន និងការពារខ្លួនបានល្អប្រសើរនិងផ្ដល់សិទ្ធអំណាចឱ្យពួកគេក្នុងការតស៊ូមតិ និងបង្ហាញការឆ្លើយតបរាក៏ជាកន្លែងដែលពោរពេញទៅដោយមនុស្សពេញវ័យដែលមានសុវត្ថិភាពដែលអាចកំណត់យុវជនដែលមានហានិភ័យ និងផ្ដល់ឱ្យពួកគេនូវជំនួយ និងការគាំទ្រ។

អ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងវិស័យអប់រំអាចដឹកនាំផ្លូវក្នុងនាមជាអ្នកមានឥទ្ធិពលជាជាងអ្នកឈរមើល។ពួកគេទាំងនោះរួមមានអ្នកត្រួតត្រា ក្រុមប្រឹក្សាសាលារៀន អ្នកគ្រប់គ្រង អ្នកប្រឹក្សាយោបល់ អ្នកអប់រំបុគ្គលិកសាលា (ឧទាហរណ៍៖ មន្ត្រីធនធានគិលានុបដ្ឋាក/គិលានុបដ្ឋាយិកាសាលា អ្នកបើកបរឡានក្រុង បុគ្គលិកកាហ្វេ) ឪពុកម្ដាយ និងសិស្ស។

គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់អ្នកបង្រៀន

វិធីសាស្រ្ត និងសូចនាករ

ទទួលស្គាល់វិធីសាស្រ្តដែលក្រុមអ្នកជួញដូរប្រើ និងសញ្ញាព្រមានដែលជាសូចនាករបង្ហាញថាសិស្សអាចរងគ្រោះដោយសារការជួញដូរឬមានហានិភ័យខ្ពស់ក្នុងការក្លាយជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស។

- អ្នកជួញដូរត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាអ្នកជ្រើសរើស និងល្បួងក្មេងៗពួកគេអាចជាមនុស្សចម្លែកមិនដែលស្គាល់ សមាជិកគ្រួសារ អ្នកស្គាល់គ្នា និយោជិក មេខ្យល់និងអាចជាក្មេងជំទង់ និងមិត្តភក្តិ។
- ជនជួញដូរប្រើវិធីជ្រើសរើសជាច្រើនដើម្បីទាក់ទាញយុវជនងាយរងគ្រោះដែលភាគច្រើនជាសិស្សដែលប្រឈមនឹងហានិភ័យ"ពួកគេកសាងទំនុកចិត្តជាមួយជនរងគ្រោះជាគោលដៅ និងទាក់ទាញពួកគេតាមរយៈបណ្តាញសង្គម ការចាកចេញ ការជជែកកំសាន្ត ក្លឹបកំសាន្ត នៅក្នុងសង្កាត់របស់ពួកគេ នៅចំណតឡានក្រុង កន្លែងលក់ទំនិញ ក្នុងអំឡុងពេលព្រឹត្តិការណ៍ដែលត្រូវបានឧបត្ថម្ភដោយសាលារៀន និងសូម្បីតែតាមរយៈអ្នកជ្រើសរើស។
- អ្នកជួញដូរអាចប្រើប្រាស់សិស្សឱ្យធ្វើជាអ្នកជ្រើសរើសបន្ត ដោយនាំពួកគេចូលទៅក្នុងការជួញដូរតាមរយៈក្រុមក្មេងទំនើងនិងការបញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេឱ្យបង្កើតទំនាក់ទំនង និងមិត្តភាពជាមួយមិត្តភក្តិរបស់ពួកគេដើម្បីនាំសិស្សដទៃទៀតឱ្យធ្លាក់ទៅក្នុងអន្ទាក់នៃការជួញដូរ។"
- ជនរងគ្រោះម្នាក់ៗមានបទពិសោធន៍ផ្សេងៗគ្នាហើយអាចទ្រាំទ្រនឹងវិធីសាស្រ្តជាច្រើននៃការរងគ្រោះ។

ការបង្ខំ-អំណាច	*ការក្លែងបន្លំ - ការបោកបញ្ឆោត*	*ការបង្ខិតបង្ខំ - ការរៀបចំផែនការ*
• ការគំរាមគំហែង • ការរំលោភបំពានផ្លូវភេទ • ការរំលោភលើរាងកាយ • ការរំលោភបំពានដោយប្រើសារធាតុផ្សេងៗ • ការរំលោភបំពានផ្លូវចិត្ត • ពលកម្មដោយបង្ខំ • ការគ្រប់គ្រង	• កេងប្រវ័ញ្ចលើការចង់ដឹងរបស់យុវវ័យអំពីការរួមភេទ • ការលួងលោមដើម្បីបង្កើតឱ្យមានទំនុកចិត្ត • ល្បួងចែចង់ដើម្បីបង្កើតទំនាក់ទំនងស្នេហា • ការសន្យាមិនពិតនៃជីវិតល្អប្រសើរលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ការការពារ និងសុវត្ថិភាពខាងអារម្មណ៍ • ឱកាសការងារដែលត្រូវគេបោកប្រាស់	• ភាពអាម៉ាស់ និងការភ័យខ្លាច • ការគំរាមកំហែង និងសម្លាប • ការលាក់បាំងព័ត៌មាន • ការបំភិតបំភ័យ • ការគំរាមកំហែងផ្នែកផ្លូវភេទ • ទាសភាពដោះបំណុល • ពលកម្មដែលមានលក្ខ័ណ • ទាសភាពដោយមិនស្ម័គ្រចិត្ត

ទោះបីមិនមែនឥរិយាបទទាំងអស់សុទ្ធតែនាំឱ្យក្លាយជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរក៏ដោយក៏មានសញ្ញាមួយចំនួនដែលអាចចាប់ផ្តើមកំណត់អត្តសញ្ញាណសិស្សដែលអាចបង្ហាញលក្ខណៈទាក់ទងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្សដែរ។អ្នកអប់រំអាចរកមើលលើរាងកាយ អាកប្បកិរិយា អារម្មណ៍ ឬបរិយាកាស / ស្ថានភាពដែលជាតំរុយនៅក្នុងសិស្ស។

គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់អ្នកបង្រៀន

រាងកាយ	• បង្ហាញសញ្ញានៃការអស់កម្លាំង ឬការគេងមិនគ្រប់គ្រាន់ នៅឯសាលារៀន។ • បង្ហាញសញ្ញានៃការបដិសេធអាហារ ឬការថែរក្សាធ្មេញ និងវេជ្ជសាស្ត្រ។ • ភស្តុតាងនៃការកង្វះអនាម័យខ្លួនប្រាណ ឬការផ្លាស់ប្តូរភ្លាមៗចំពោះអនាម័យផ្ទាល់ខ្លួន។ • មានស្នាមសាក់ដែលមើលទៅដូចជាត្រូវបានប្រើសម្រាប់ស្លាកយីហោ (ឧទាហរណ៍៖ ស្លាកសញ្ញាក្មេងទំនើង ឈ្មោះពាក្យស្លោក)។ • បង្ហាញពីការរលាក ឬស្លាកស្នាមដែលបង្ហាញពីការរំលោភបំពាន។ • ស្លៀកសម្លៀកបំពាក់មិនសមរម្យ។ • សញ្ញានៃប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន។
អាកប្បកិរិយា / អារម្មណ៍	• បង្ហាញការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៅក្នុងបុគ្គលិកលក្ខណៈ (ឧទាហរណ៍៖ កំហឹង ការធ្លាក់ទឹកចិត្ត ភាពភ័យខ្លាច)។ • លេចឡើងការសម្ងាត់អំពីអ្វីដែល ពួកគេកំពុងនិយាយ ឬជួបគ្នា។ • វត្តុតាងកំពុងត្រូវបានដក ឬផ្តាច់ចេញ។ • បង្ហាញពីភាពអស់សង្ឃឹម ឬការផ្តាច់ខ្លួនចេញពី សង្គម គ្រួសារ និងមិត្តភក្តិ។ • ភ័យខ្លាចក្នុងការនិយាយជាមួយបុគ្គលិកសាលាដោយសារតែត្រូវបានឃ្លាំមើល និងត្រួតត្រាដោយអ្នកជួញដូរ។ • ជៀសវាងការប្រើខ្សែភ្នែក ឬការប៉ះពាល់។ • ចូលរួមក្នុងឥរិយាបទដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផ្លូវភេទ។
បរិយាកាស/ ស្ថានភាព	• បង្ហាញពីការផ្លាស់ប្តូរភ្លាមៗនៃលទ្ធផលការសិក្សា។ • មានការប្រព្រឹត្តខុសញឹកញាប់ (ឧទាហរណ៍៖ អវត្តមានដែលមិនហេតុផលច្បាស់លាស់ អសមត្ថភាពក្នុងការចូលសាលា / ថ្នាក់ អវត្តមានជាញឹកញាប់ ខកខានថ្ងៃសិក្សាក្នុងរដូវដាំដុះ)។ • បង្ហាញពីភាពមិនស៊ីចង្វាក់គ្នាលើការ បង្វឹក ឬហាត់សមទៅនឹងសំណួរបន្ទាប់ពីសកម្មភាពសាលារួច។ • ឯកសារយោងការធ្វើដំណើរញឹកញាប់ ឬម៉ោងធ្វើការយូរ។ • មានមនុស្សចាស់ជាងត្រួតត្រាដូចជា មិត្តប្រុស / មិត្តស្រី / មិត្តភក្តិ។ • បង្ហាញការទទួលបានអំណោយភ្លាមៗ (ឧទាហរណ៍៖ សម្លៀកបំពាក់ ទូរស័ព្ទ គ្រឿងអលង្ការ គ្រឿងតុបតែង)។ • មានកាផ្លាស់ប្តូរសាលាញឹកញាប់។

អនុសាសន៍ណែនាំសម្រាប់ការអប់រំទប់ស្កាត់ការអំពើជួញដូរមនុស្ស

01 កម្មវិធីសិក្សា និងធនធានផ្សេងៗ

អនុវត្តកម្មវិធីសិក្សា និងធនធានអំពីការជួញដូរមនុស្សប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

គោលការណ៍ណែនាំគំរូនៃធនធានសម្រាប់អប់រំដើម្បីបង្ការ-ទប់ស្កាត់ការជួញដូរមនុស្សប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព៖

- ផ្អែកលើភស្តុតាង ឬផ្តល់ភស្តុតាង។
- ការអភិវឌ្ឍន៍មាតិកានិងអាយុសម្រាប់ការយល់ដឹង និងការការពារដែលសមស្រប (ឧទាហរណ៍៖ សិទ្ធិមនុស្ស អត្តសញ្ញាណ ទំនាក់ទំនងដែលមានសុវត្ថិភាព សុវត្ថិភាពឌីជីថល)។
- ត្រូវនឹងស្តង់ដារកំរិតថ្នាក់ (ឧទាហរណ៍ សុខភាព ភាពស្អាត ការសិក្សាសង្គម)។
- ផ្តោតលើជនរងគ្រោះ អ្នករស់រានមានជីវិតនិងអ្នកប៉ះទង្គិចផ្លូវចិត្តត្រូវបានជូនដំណឹង។
- ការវាយតម្លៃមុន/ក្រោយ និងវិធីប្រមូលទិន្នន័យ។
- ភាពចម្រុះនិងវប្បធម៌ពាក់ព័ន្ធ (ឧទាហរណ៍ ភេទ ពូជសាសន៍)។
- កត្តាបង្ការ-ទប់ស្កាត់ ការពារ និងហានិភ័យ។
- នីតិវិធីក្នុងការរាយការណ៍។

02 វិធីសាស្រ្តសកម្ម

បង្កើតគោលនយោបាយ និងពិធីសារ សម្រាប់ការឆ្លើយតបទៅនឹងការលាតត្រដាងពីជនសង្ស័យថាជាជនរងគ្រោះ

សាលារៀនអាចអនុវត្តវិធីសាស្រ្តសកម្មដើម្បីបង្កើតគោលនយោបាយនិងពិធីសាររឹងមាំស្រដៀងគ្នាទៅនឹងនីតិវិធីដែលបានប្រើរួចហើយនៅក្នុងរបាយការណ៍ចាំបាច់នៃការរំលោភបំពានផ្លូវភេទនិងការរំលោភបំពានលើកុមារដោយសារការជួញដូរកុមារគឺជាការរំលោភបំពានលើកុមារ។

សកម្មភាពគំរូដែលបុគ្គលិកសាលាអាចធ្វើបាននៅពេលបង្កើតគោលនយោបាយនិងពិធីសារ៖

- រៀបចំផែនការនិងបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិកសាលាទាំងអស់ស្តីពីការជួញដូរមនុស្ស ក្នុងនោះរួមមាន។
- កត្តាហានិភ័យសម្រាប់កុមារងាយរងគ្រោះ សញ្ញាព្រមាន និងសូចនាករ វិធីសាស្រ្តផ្តោតលើជនរងគ្រោះ។
- វិធីធ្វើអន្តរកម្មជាមួយជនរងគ្រោះដែលមានសក្តានុពល និងរាយការណ៍អំពីពិធីសារសំរាប់ការបង្ហាញ។
- យកគំរូទំនាក់ទំនងដែលមានសុវត្ថិភាពក្នុងចំណោមបុគ្គលិក។
- បង្កើតបរិយាកាសដែលមានសុវត្ថិភាពដើម្បីគាំទ្រដល់សិស្សដែលអាចងាយរងគ្រោះ ឬជនរងគ្រោះ។
- ធ្វើការបញ្ជូនសមស្របទៅបុគ្គលិកសាលា និងទំនាក់ទំនងសហគមន៍។
- ទទួលស្គាល់ និងរាយការណ៍ករណីសង្ស័យថាជាអំពើជួញដូរទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។
- ធ្វើការជាមួយមន្រ្តី អនុវត្តច្បាប់ក្នុងតំបន់ដើម្បីការពារផ្លូវដែលសិស្សធ្វើដំណើរទៅសាលារៀន។

អ្នកអប់រំគួរតែជៀសវាងការស៊ើបអង្កេតលើករណីជួញដូរមនុស្ស។បុគ្គលិកសាលាមិនចាំបាច់បង្ហាញថាមានការជួញដូរទេ ហើយពួកគេមិនគួរដាក់សម្ពាធឱ្យកុមារចែកចាយព័ត៌មានទាក់ទងនឹងការរងរបួស ឬកាលៈទេសៈផ្សេងទៀតជុំវិញការរំលោភបំពាននិង / ឬការធ្វេសប្រហែស។ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយពួកគេគួរតែរាយការណ៍ពីសញ្ញានៃការសង្ស័យ និងអនុញ្ញាតឱ្យអាជ្ញាធរតាមដានពីករណីរាយការណ៍។

ជំហានពិធីសារគំរូប្រសិនបើបុគ្គលិកសាលាសង្ស័យថាមានការជួញដូរ៖

- វាយតម្លៃពីស្ថានភាពរបស់សិស្ស នឹងអាកប្បកិរិយាដែលជាសូចនាករនៃការរំលោភបំពាន។
- អនុវត្តការប្រុងប្រយ័ត្នដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យនៃគ្រោះថ្នាក់ដល់ជនដែលងាយរងគ្រោះ។
- ប្រើវិធីសាស្ត្រផ្តោតលើជនរងគ្រោះ។
- កត់ត្រានិងចងក្រងឯកសារឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបានសម្រាប់ការធ្វើរបាយការណ៍។
- យោងទៅលើបុគ្គលិកសាលារៀន និងទំនាក់ទំនងសហគមន៍ដែលសមស្រប (ឧទាហរណ៍៖ សុខុមាលភាពកុមារក្នុងមូលដ្ឋាន ការអនុវត្តច្បាប់ ការប្រឹក្សាយោបល់សេវាសង្គម ឪពុកម្តាយ)។
- ស៊ើបអង្កេតលើផលប៉ះពាល់ដែលអាចកើតមាន និងបញ្ហាសុវត្ថិភាព (ឧទាហរណ៍ ការជ្រើសរើស ការសម្លុត ការរំខានការយាយី)។

03 ភាពជាដៃគូ

បង្កើនការយល់ដឹងរបស់សហគមន៍ ឪពុកម្តាយ និងសិស្ស។

- ធ្វើការជាដៃគូជាមួយអ្នកជំនាញអនុវត្តច្បាប់ក្នុងតំបន់ និងភ្នាក់ងារតស៊ូមតិដើម្បីផ្តល់កម្មវិធីយល់ដឹងរបស់ឪពុកម្តាយស្តីពីគ្រោះថ្នាក់និងសញ្ញាព្រមាននៃការជួញដូរមនុស្ស។
- បង្កើតយុទ្ធនាការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងនៅតាមសាលារៀននិងសហគមន៍។
- ផ្តល់កម្មវិធី និងតួនាទីដល់ឪពុកម្តាយ និងអាណាព្យាបាលដើម្បីធ្វើឱ្យពួកគេក្លាយជាផ្នែកមួយនៃសុវត្ថិភាព និងសន្តិសុខរបស់កូនៗពួកគេ ទាំងនៅសាលា និងពេលទៅ និងមកសាលារៀន។

ដៃគូសាលារៀន	*ដៃគូសហគមន៍*
• អ្នកគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល	• មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់
• គ្រូបង្រៀន	• សេវាកម្មសុខុមាលភាពកុមារ
• មន្ត្រីធនធាន	• ក្រុមសហគមន៍/សង្គមស៊ីវិល
• អ្នកចិត្តសាស្ត្រ	• មជ្ឈមណ្ឌលតស៊ូមតិ
• អ្នកប្រឹក្សាយោបល់ណែនាំ	• សម្ព័ន្ធភាពជួញដូរមនុស្ស
• គិលានុបដ្ឋាក/គិលានុបដ្ឋាយិកា	• ស្ថាប័នដែលផ្អែកលើជំនឿ
• អ្នកបើកបរឡានក្រុង	• ម្ចាស់អាជីវកម្ម
• បុគ្គលិកហាងកាហ្វេ	• ប្រព័ន្ធដឹកជញ្ជូន

ធនធានផ្សេងៗទៀត

តើអ្នកអាចមើលឃើញខ្ញុំដែរឬទេ ?
វីដេអូ និងប័ណ្ណ

សៀវភៅណែនាំសម្រាប់ឪពុកម្តាយអប់រំ
សម្រាប់កុមារ និងក្មេងជំទង់

ធនធានសុវត្ថិភាពឌីជីថល
សម្រាប់ក្មេងជំទង់

ប្រសិនបើអ្នកបានឃើញអ្វីមួយដែលគួរឱ្យសង្ស័យសូមមេត្តារាយការណ៍ជាបន្ទាន់

បណ្តាញទូរស័ព្ទជំនួយកុមារកម្ពុជា
១២៨០

មជ្ឈមណ្ឌលតស៊ូមតិសម្រាប់កុមារនៃអង្គការមូលនិធិអេ២១
០១០-២២០-៧៧១
០៧១-៧២១-០៧៧១

បណ្តាញទូរស័ព្ទសំរាប់រាយការណ៍ករណីជួញដូរមនុស្សថ្នាក់ជាតិ

១២៨០

ដើម្បីទទួលបានព័ត៌មានបន្ថែម និងធនធានផ្សេងៗ
សូមចូលទៅកាន់ ៖
A21.ORG/EDUCATION